

Só és világosság

Az IHS Alapítvány Hírmorzsái

„Szolgálat az ember egészségéért”

Nagyon sok szeretettel köszöntjük olvasóinkat: kollégáinkat, barátainkat, testvéreinket. Csaknem egy évvel ezelőtt küldtük ki Hírlevelünk első számát, azóta sok „ismeretlen olvasóból” vált számunkra „kedves ismerős”. Mindig nagy öröm személyesen találkozni, telefonon beszélni olyanokkal, akik éppen a Só és világosság olvasása során kerültek

kapcsolatba az IHS Alapítvánnyal. Idei tavaszi számunkat is azzal a reménnyel ajánljuk, hogy írásaink, híradásaink biztatást adnak Isten gyermekeinek, és mind többen veszik komolyan Isten Országá építésében való szerepüket.

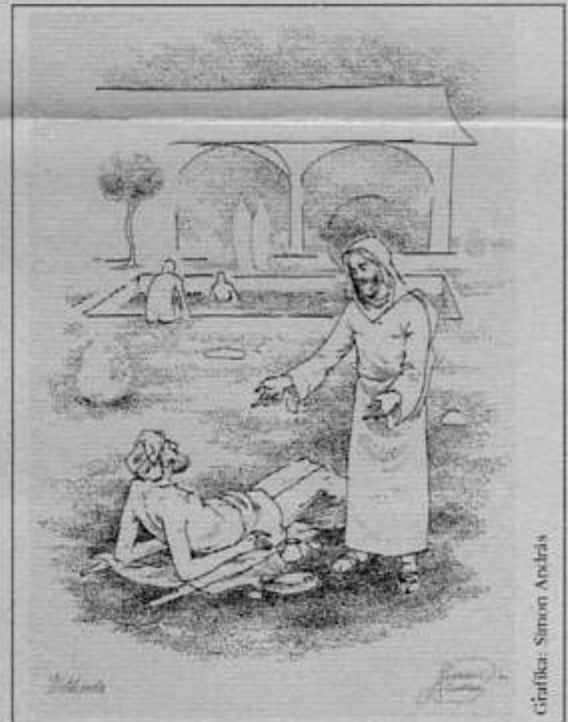
Miért éppen az egészségügy?

Gyakran felteszik nekünk ezt a kérdést, amint megpróbáljuk röviden bemutatni szolgálatunkat, tevékenységünket. Meg kell hagyni, a kérdés teljesen logikus, nem csupán akkor, ha nekünk teszik fel, hanem általában a magyar egészségügyben dolgozóknak szegezve. Sokan jogosan tudakolják, hogy „miért éppen az egészségügy?”, „mi az, ami még mindig az egészségügyben tart, miért nem kerestél már valami jobban jövedelmező elfoglaltságot?”. Természetesen tudom, hogy lehet részletes, logikus, sokszor meggyőző választ adni – beleszöve hivatást, elhívást, szakmai ambíciót, erkölcsi elismerést.

Mindezekon kívül álljon itt néhány elgondolkodtató tény mindannyiunk számára, akik a betegben nem csupán az „esetet”, a betegséget akarjuk látni, hanem az emberrel mint egésszel – akinek teste, lelke és szelleme van – akarunk foglalkozni.

- Magyarországon is ezen a héten több ember lépi át a kórházak, orvosi rendelők kapuját, mint amennyien templomba, imaházba, gyülekezeti alkalomokra mennek.
- A magát egészségesnek gondoló ember igen gyakran csak a mindennapi problémákkal van elfoglalva, míg betegség esetén sokkal nyitottabbá válik az élet igazán nagy kérdéseire.

A magyar egészségügy jelenlegi problémái többé-kevésbé ismertek orvosok, betegek, leendő betegek számára, mára szinte közhellyé vált az ágazat alulfinanszírozottsága, az egészségügyi dolgozók túlterheltsége, valamint a számtalan egyéb paraméter, amely a kritikus helyzetet hivatott bemutatni.

Grafika: Simon András

Mit lehet még ilyen helyzetben várni egy Krisztust követő egészségügyi dolgozótól? Hány bőrt akarnak még gyülekezetek, missziós-szervezetek lenyúzni róluk?

Gyorsan sietek leszögezni, hogy Hírlevelünknek egyáltalán nem célja, hogy az olvasóra újabb, elhordozhatatlan terhet kényszerítsen, vagy hamis lelkiismeret-furdalást gerjessen. Célja viszont, hogy biztassa, bátorítsa mindazokat, akik a betegekért szakmailag magas szinten végzett munkájukba szervesen be akarják építeni hitüket, Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatukat. Igen, most Húsvét után, ezekkel a sorokkal is buzdítani szeretnék. Betegeinknek szükségük van arra, hogy Ővele személyesen találkozzanak, aki az igazi Gyógyító, aki a Feltámadás és az Élet. Mi pedig ebben vagy segítjük, vagy gátoljuk őket. Semlegesek nem tudunk maradni. GyJ

Betegség, egészség, szentség...

Dr. Robert D. Snyder

Hírlevelünkben rendszeresen közlünk Bob Snyder „Gondolatok az út során” címmel hetente közreadott és e-mailen elérhető gondolataiból. A rövid történetek, tanulságok olyan embertől származnak, aki kész arra, hogy a mennyei tanítómester hétköznapi eseményeken keresztül is tanítani tudja.

Lehet, hogy meglepően hangzik sokaknak, de úgy tapasztaltam, hogy az egészségügyben dolgozók nagy része vajmi keveset tud az egészségről. Sok ismeretünk van betegségekről és sérülésekről, de hogy valójában miből is áll az egészség, kevéssé ismert. Feleségemmel mintegy 15 éve jöttünk rá erre, amikor felkérést kaptunk, hogy „Mi az egészség?” címmel tartsunk egy szemináriumot. Meg voltam róla győződve, hogy feleségem, aki elismert táplálkozástudományi szakember és jómagam (orvosi diplomámmal) minden különösebb gond nélkül megbirkózunk ezzel a feladattal. Nyomban rá kellett jönnünk azonban, hogy előadásunkhoz még alaposan kell tanulmányoznunk a témát. A különféle betegségekről és rendellenességekről való ismeretünk messze meghaladta mindazt, amit az egészségről tudtunk.

Tehát, mi is az egészség? 1948-ban az Egészségügyi Világszövetség (WHO) ezt a definíciót adta: „Az egészség a teljes testi, mentális, és szociális jólét állapota, és nem csupán a betegség vagy gyengélkedés hiánya”. Ez a megközelítés teljesen figyelmen kívül hagyja az élet legfontosabb területét, a lelki/szellemet (spirituális). Így a WHO 1984-es világkonferenciáján, miután felismerték, hogy az egészség lelki/szellemi dimenzióját jó ideig figyelmen kívül hagyták, a tagszervezeteket arra kérték, hogy ezt a területet is vegyék tekintetbe a további tervezések során. Ennek ellenére azt látjuk, hogy a lelki/szellemi vonatkozás, mint az egészség központi tényezője, túl gyakran feledésbe merül.

A Biblia egyértelművé teszi, hogy Istennek központi helyre kell kerülni, ha az egészség fogalmát meg akarjuk érteni. Az Ószövetség egészségfogalmát leginkább a héber „salom” fejezi ki. A „salom” szó a teljességre utal – vagyis

„egész”-ségre, jólétre („jól-lét”-re) az élet minden területén. Isten egyik ószövetségi neve Jehova-Salom (Bírák 6:24). Valóban, a „salom”, a jólét („jól-lét”) Istentől jön, mert igazi teljességet, „egész”-séget csak őbenne találhatunk.

Az egészségről alkotott modern szemlélet már figyelmen kívül hagyja Istent és csak a normális anatómiai, fiziológiai és mentális működésről beszél. Isten azonban figyelmeztet arra, hogy az Ő általa tervezett lelki/szellemi állapotunk – a szentség – adja meg az egészség valódi meghatározását. Ezért az igazán egészséges ember engedelmes és igaz életet él. Az egészségről alkotott teljes képünk feltétlenül kell, hogy tartalmazza az emberi természetet és viselkedést.

Grafika: Simon András

Egészségesek vagyunk-e Isten meghatározása szerint?

„Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.” (1Thesszalonika 5:23)

**a lelki/szellemi
vonatkozás,
mint az
egészség
központi
tényezője, túl
gyakran
feledésbe
merül**

Egy tanulmányút tapasztalatai

2. rész

Dr. Győri Gábor családorvos, Biatorbágy

A múlt év nyarán három hetet tölthettem az Egyesült Államokban. Hónapok távlatából visszaemlékezve osztom meg néhány benyomásomat, tapasztalatomat, amelyek segítettek, hogy munkámat, hivatásomat új perspektívában lássam. Az előző rész mottója talán a következő lehetne: „praxisodban az evangélizáció nem többletmunkát, vagy egy új projektet kell hogy jelentsen, hanem végezd úgy mindennapi munkádat, hogy betegeid és munkatársaid megismerhessék Jézus Krisztus evangéliumát”.

Gyermeki hit, szakmai színvonal, tudományos igényesség és versenyképesség

Nekem korábban ezek a fogalmak ha nem is ellentétesnek, de legalábbis egymástól távol levőnek tűntek. Azok a kollégák, akiket megismertem, nagyon jó harmóniában éltek meg egyszerre ezeket az értékeket. Istenhez, az Ő Igéjéhez gyermeki hittel, munkájukhoz magas szakmai felkészültséggel, orvosi döntéseikhez és tanácsadásukhoz pedig tudományos igényességgel közelítettek. Az ő és az előttük járók kitartó munkája tette lehetővé, hogy mára sok tekintetben a keresztyén, Bibliai alapú gondolkodás versenyképes a világi tudományos rendszerekkel szemben. Példa lehet erre a pszichológia, mélylélektan területe.

Hívó kollégáink bátran használják azokat a tudományos tényeket, amelyek Isten hatalmáról, törvényéről, erejéről tesznek tanúbizonyságot. Ilyenek például azok a közlemények, amelyek a hit és az imádság gyógyító hatásáról számolnak be a korszerű kutatás és statisztikai feldolgozás követelményeinek megfelelően, így megjelenhettek a legismertebb orvosi folyóiratokban.

Meghökkenő élményem volt, amikor egyik kollégám tizenéves páciensének, aki fogamzásgátlót kért tőle, elmondta, hogy a méhnyak-rák alapvetően szexuális úton terjedő betegség, ami ellen a monogám házasság biztos védelmet nyújt. A legfrissebb tudományos eredmények is alátámasztják tehát, hogy nem ódivatú Isten törvénye és a jó erkölcs, hanem lehetőség a boldog és egészséges életre. A lány nagyon pozitívan reagált. (Talán nem elhanyagolható adat, hogy az Egyesült Államokban olyan nőknél, akik monogám kapcsolatban élnek és korábban sem volt háromnál több partnerük, valamint

kenetük két alkalommal negatív, a továbbiakban nem kötelező az évenkénti szűrés elvégzése.) Azóta én négy esetben beszélgettem hasonló témáról, mind a négy lány hálás volt azért, hogy felvilágosítottam. Feltételezésük felől a döntés az övék, de ez az alkalom is lehetőséget adott Isten gondoskodó szeretetéről beszélni.

Újszerűen hatott az is, amikor egy alkalommal az amerikai kolléga, miután a szakma szabályai szerint igen korszerűen ellátta depressziós betegét (anamnézis, vizsgálat, gyógyszeres terápia, kontrollra visszarendelés) a recept mellé még egy vényt adott, amelyre egy bibliai részt, a 23. Zsoltárt és egy keresztyén könyvet írt föl. A különös javaslatához hozzáfűzte, hogy a feleségének ez a két dolog nagyon sokat segített.

Nagyon sok dolog, mint például a Közép Nyugat prérije és marhatőzsdéje, Kentucky hegyei, vízesése, Philadelphia barátságos nyüzsgése, a megismert családok és igaz lelki barátok részletes bemutatása nem lehetséges beszámolóim keretei között. Ezek megmaradnak bennem szép emlékeknek, élő kapcsolatoknak. A kiemelt emlékek segítségével viszont bátorítani szeretném kedves olvasóimat, kollégáimat.

Ahogy Gedeonhoz szólt az Úr, hasonlóan bátorít engem is: „Az Úr veled, erős férfiú” Ki kell jönnünk a pajtáinkból, barlangjainkból akkor is, ha a környezet ellenséges és nem érzem önmagamot erős férfiónak. Ha ezt megtesszük, legalább két meglepetés fog minket érni:

1. meglátjuk, hogy nem vagyunk egyedül, sok-sok hasonló testvér jön ki velünk együtt a napfényre,
2. meglátjuk Isten erejét az életünkön, környezetünkön, munkánkban, betegeinken.

„Légy bátor és erős!”

(Józs 1:6)

**Ki kell
jönnünk a
pajtáinkból,
barlang-
jainkból...**

